

Kdo podá třeba jen číši studené vody jednomu z těchto nepatrných, protože je to můj učedník, nepřijde o svou odměnu.

Kdo podá třeba jen číši studené vody jednomu z těchto nepatrných, protože je to můj učedník, nepřijde o svou odměnu.

13. NEDĚLE V LITURGICKÉM MEZIDOBÍ CYKLU A

Evangelium (Mt 10,37-42)

Ježíš řekl svým apoštolům: „Kdo miluje otce nebo matku víc nežli mne, není mě hoden; kdo miluje syna nebo dceru víc nežli mne, není mě hoden. A kdo nebere svůj kříž a nenásleduje mě, není mě hoden. Kdo nalezne svůj život, ztratí ho, kdo však ztratí svůj život pro mě, nalezne ho. Kdo vás přijímá, mne přijímá, a kdo mne přijímá, přijímá toho, který mě poslal. Kdo přijme proroka, že je to prorok, dostane odměnu jako prorok; kdo se ujme spravedlivého, že je to spravedlivý, dostane odměnu jako spravedlivý; kdo podá třeba jen číši studené vody jednomu z těchto nepatrných, protože je to můj učedník, amen, pravím vám: nepřijde o svou odměnu.“

K POROZUMĚNÍ TEXTU

Ježíš řekl svým apoštolům: „Kdo miluje otce nebo matku víc nežli mne, není mě hoden; kdo miluje syna nebo dceru víc nežli mne, není mě hoden. A kdo nebere svůj kříž a nenásleduje mě, není mě hoden. Kdo nalezne svůj život, ztratí ho, kdo však ztratí svůj život pro mě, nalezne ho.“ Rozdělení a nevraživost nejbližších nesmí dopustit, aby se věřící odklonil od Krista. Rodinné vztahy, tak důležité ve všech kulturách (a v Izraeli důležitější než v našich zeměpisných šířkách) nemají být přednější než vztah ke Kristu. Láska k příbuzným nemá být silnější než láska ke Kristu: láskou se nemíní „cit“, ale oddanost, rozhodnutí vůle, které se projevuje rozhodnutím v určité situaci. Kdo si v takové chvíli cení více svých nejbližších, ukazuje, že nestojí tolik o Krista, tj. že ho není hoden. Rozhodnout se pro Krista může být někdy skutečně „křížem“: slovo kříž symbolizuje odumírání sobě, výhodám, ale někdy i přirozeným vztahům. Vztah kříž tedy v žádném případě neznamená přijmout „běžné problémy“, vlastní slabosti, či nemoc – v tomto významu se to používá dnes, ale ne v biblické mluvě!). A že se jedná o „kříž“ smrti a potupy kvůli Kristu, to nám potvrzují i slova „...a nenásleduje mě“: tato „potupná smrt kříže“ jde ruku v ruce s následováním Krista, s věrností jeho učení a příkladu. A další potvrzení, že kříž znamená odumírání kvůli věrnosti Kristu, máme ve verši 39: „kdo ztratí svůj život pro mě...“. Odmítnout nepříjemnosti kvůli evangeliu (tj. odmítnout kříž) znamená najít život, čili výhody, falešný klid. Takové výhody však nemají trvání, kdežto „nevýhody“ kvůli Kristu se promění v plný život.

Kdo vás přijímá, mne přijímá, a kdo mne přijímá, přijímá toho, který mě poslal. Od těchto výroků, vztahujících se ke všem křesťanům bez rozdílu, se evangelista vrací k specifickému poslání misionářů. V této krátké závěrečné

části se pozornost soustřeďuje na přijetí těchto hlasatelů. Takové přijetí nezůstane bez odměny: jestliže se slibuje odměna za pohostinství poskytované těmto misionářům, pak se tím nepřímo sděluje, jak důležité je jejich poslání. Hned verš 40 odhaluje vztah mezi učedníky a Ježíšem na jedné straně a Ježíšem a Otcem na straně druhé. Přijímat zde neznamena jen poskytnout určité zázemí, ale zároveň uznat samotné poslání, ba i poselství hlasatele. Tím poselstvím je evangelium, proto neudivuje, že přijetí hlasatele je zároveň přijetím Krista. Můžeme však nacházet i další důvod, proč přijímání zvěstovatele je i přijetím Krista: rabíni měli známou zásadu „poslaný je jako samotný posílající“. Ten, kdo je poslaný, představuje a zastupuje samotného posílajícího (proto i Kristus „zastupuje“ Otce), protože je jakousi prodlouženou rukou posílajícího.

Kdo přijme proroka, že je to prorok, dostane odměnu jako prorok; kdo se ujme spravedlivého, že je to spravedlivý, dostane odměnu jako spravedlivý; kdo podá třeba jen číši studené vody jednomu z těchto nepatrných, protože je to můj učedník, amen, pravím vám: nepřijde o svou odměnu. A jaké konkrétní důsledky přináší přijetí poslaného, dokládají citované verše: přijetí proroka (spravedlivého, učedníka) se neobejde bez odměny. Proroci v prvotní církvi vykonávali velmi důležité poslání, protože v moci Ducha hlásali Boží slovo, které se někdy týkalo i budoucnosti. Slovem spravedliví jsou míněni ti, kdo žijí podle „nové spravedlnosti“ zjevené v evangeliu.

Trochu nejasný je smysl vět: „dostane odměnu proroka“ (resp. spravedlivého). Jedná se o podíl na odměně, kterou obdrží prorok či spravedlivý v „poslední den“? (takto liturgický překlad: „dostane odměnu jako prorok, jako spravedlivý“) Nebo se jedná o odměnu od proroka, či spravedlivého? (Odměnou je samotná zvěst, kterou hlasatel obdaří dobrodince).

Odmítnout Kristova vyslance pak znamená odmítnout Krista, a následky toho se projeví „v poslední den“. Učedník – hlasatel je také nazýván „maličký, nepatrný“, protože se podřizuje Kristu a jeho slovu. I pouhý pohár vody je dostatečným znamením přijetí: toto znamení je ještě výmluvnější v suchém palestinském klimatu, kde je vody nedostatek. Slavnostní „amen, pravím vám“ je stvrzující pečeti, že odměna je určitě zajištěna a „nemine“. Z těchto slavnostních příslibů je zřejmé, že přijetí hlasatele je dokonce podílem na misijním poslání.

SHRNUTÍ

Poslední část řeči k vyslaným apoštolům se dotýká bolestné skutečnosti rozdělení v rodině kvůli evangeliu. Ne všichni totiž přijmou Krista, a proto se v mezilidských vztazích vyskytnou napětí, ba dokonce i nepřátelství. Samozřejmě je v takových situacích "jednodušší" couvnout a postavit na vedlejší kolej evangelium, aby se odstranily příčiny napětí. A před tím Kristus varuje: kdo takto jedná a upřednostňuje falešný pokoj ve vztazích, není pravým učedníkem. V kontextu matoušovské misijní promluvy je nejdůležitější verš 40: tuto „posílající“ christologii najdeme v rozvinutější podobě i u Jana. Umožňuje nahlížet na křesťanský život jako na „jeden z článků řetězu“ misie: jako Otec posílá Syna, tak Syn posílá své učedníky.

VÝZVA NA TÝDEN

Zamysleme se

Mladší:

Ježíš říká, že i podání číše vody nepatrnému může mít před Bohem velký význam. Můžeme se zamyslet, kolik přes den děláme „velkých“ a „malých“ skutků... Většina z nás asi během dne dělá mnoho malých věcí: čistí si zuby, jí snídani, nese tašku, učí se, maže si chleba, hraje si... A každý z nás by si mohl říci: „Právě tohle dělám proto, aby...“ A tady bychom doplnili, proč to děláme. Ježíš nám říká, že se máme naučit dělat také věci jen tak pro Boha – to znamená z lásky a nic za to nečekat. Nepatrný je ten, od kterého se nám zdá, že nemůžeme čekat žádnou odměnu. Odměnu nám totiž dává Bůh.

Starší:

Ježíš říká, že i podání číše vody nepatrnému může mít před Bohem velký význam. Kdo je v našem životě nepatrný? Ten, od kterého nic nečekáme, někdy i ten, kterého bychom už měli rádi z krku... Jindy ten, kterého vidíme každý den doma nebo ve škole a vůbec nás nenapadne, že by mohl v našem životě vůbec něco znamenat. Ale copak nám Bůh neposílá do cesty bližní, aby „zjistil“, jak máme rádi jeho samého? Na jiném místě Ježíš říká: „Cokoli jste učinili jednomu z nejmenších mých bratří, mně jste učinili“. Zkusme se podívat pozorně: ta dětská ruka, do které pokládám talíř, který je hodně vysoko, je přece ruka Ježíše, ty oči spolužáka, do kterých se dívám, jsou přece oči Ježíše, to sehnuté tělo stařenky, která nemůže unést nákup, to je přece tělo Ježíše. Jak je najednou vzácné a drahocenné potkat právě tohoto člověka!

Zkusme si

Mladší / Starší:

Číše studené vody byla v Ježíšových časech a v jeho zemi často velkou vzácností, i když se nám zdá, že to tehdy i dnes bylo něco obyčejného. Opatřit si však vodu a rozdělit se o ni byla vždycky velká věc!

- Ve skupině si můžete zkusit na čas malou zkoušku obratnosti. Postavte se do kruhu a vezměte si téměř plnou sklenici vody. Kolikrát za minutu si ji dokážete v kruhu předat, aniž byste ji vylili? Pokud je vás víc, můžete udělat kruhy dva a zasoutěžit si.
- Víte, jak se v Ježíšově době nosila voda? Ženy ji často od studny přinášely v nádobách, které držely na ramenou nebo na hlavě, jak to ještě dnes vidáme třeba v Africe. Zkuste:
  - Jak dlouho udržíte balancovat na hlavě nějakou nádobu?
  - Jestli s ní dokážete aspoň kousek ujít?Doma to zkoušejte bez vody! S ní si tuto zkoušku obratnosti můžete vyzkoušet za teplého dne někde venku.
- Dokážete správně doplnit text dnešního čtení, který vidíte dole? Pokud ne, přečtěte si text ještě jednou a na druhý pokus to určitě vyjde!

_____ řekl svým apoštolům: „Kdo miluje _____ nebo _____ víc nežli mne, není mě hoden; kdo miluje syna nebo dceru víc nežli mne, není mě _____. A kdo nebere svůj _____ a nenásleduje mě, není mě hoden. Kdo nalezne svůj _____, ztratí ho, kdo však ztratí svůj _____ pro mě, nalezne ho. Kdo vás přijímá, mne přijímá, a kdo mne přijímá, přijímá toho, který mě _____. Kdo přijme proroka, že je to _____, dostane _____ jako prorok; kdo se ujme _____, že je to spravedlivý, dostane odměnu jako _____; kdo podá třeba jen číši _____ vody jednomu z těchto _____, protože je to můj _____, _____, pravím vám: nepřijde o svou _____.“

13. neděle v mezidobí cyklu A
Mt 10,37-42

13. neděle v mezidobí cyklu A
Mt 10,37-42

13. neděle v mezidobí cyklu A
Mt 10,37-42

13. neděle v mezidobí cyklu A
Mt 10,37-42

13. neděle v mezidobí cyklu A
Mt 10,37-42

13. neděle v mezidobí cyklu A
Mt 10,37-42

13. neděle v mezidobí cyklu A
Mt 10,37-42

13. neděle v mezidobí cyklu A
Mt 10,37-42